

عنوان مقاله:

برج آزادی تهران: بهره گیری از فرصتها برای حیات بخشی اجتماعی فضاهای پیاده

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

ناصر براتی - دکتری شهرسازی عضو هیئت علمی گروه شهرسازی دانشکده معماری شهرسازی دانشگاه بین المللی امام خمینی ره قزوین

حسین ساعدی - کارشناس ارشد معماری دانشکده معماری شهرسازی دانشگاه بین المللی امام خمینی ره قزوین

سعیده تیموری گرده - کارشناس ارشد معماری منظر دانشکده معماری شهرسازی دانشگاه بین المللی امام خمینی ره قزوین

خلاصه مقاله:

میدان آزادی در حکم یکی از میادین کلیدی شهر تهران به مثابه دروازه ورود به شهر و در نگاهی جزئیتر، برج آزادی به عنوان مولفه اصلی این میدان همچون نماد و نشانه ای پررنگ در یاد و خاطرات مردم از شهر تهران، قابلیت فوق العاده ای در تأثیرگذاری بر فضاهای پیرامونی خود و زندگی بخشیدن به حیات بی رمق جاری در این فضا دارد. مگر نه اینکه میدان عموماً در شهرهای ایرانی، جایگاهی برای اجتماع مردم شهر و حومه، تبدلات اقتصادی و گهگاه نیز برگزاری مراسم و تفریحات جمعی، رژه سپاهیان، آگاهی رسانی و ... بوده است؟ پس چرا میدانی همچون آزادی با دارا بودن مولفه های مثبتی نظیر: وسعت، شاخص و پرکار بودن و توان بالقوه ی تبدیل شدن به یک فضای شهری زنده و پویا که حیات پیاده در آن دارای معنا باشد، به فضایی وسیع، ترسناک و غریب با شهروندان بدل شده و حرکت تنها وجه غالب آن است؟ در واقع این مقاله در پی آن است که با بررسی برج آزادی به عنوان یک اثر هنری و نماد شهری، که متأسفانه به دلیل بی توجهی در طراحی و ساماندهی فضاهای پیرامونی خود، مورد بی مهری قرار گرفته و با بهره گیری از پتانسیل های بالقوه آن، موجبات خلق فضاهای مطلوب و سرزنده و بازگرداندن زندگی پیاده در محوطه داخلی و پیرامونی آن را به بطن زندگی شهری فراهم آورد. پژوهش حاضر سعی بر آن دارد تا با انجام مطالعات کتابخانه ای و دستیابی به ادبیات موضوع تحقیق، سپس با بهره گیری از مطالعه موردی و مصاحبه و جمع آوری اطلاعات در میدان آزادی، برای رسیدن به هدف مقاله گام بردارد. در این راستا بصورت خلاصه می توان نتیجه مقاله پیش رو را چنین بیان نمود که بررسی های تئوریک در باب ویژگی های مجموعه آزادی از یک سو و استخراج داده های حاصل از پرسش نامه ها در باب این عنصر شهری حاکی از این حقیقت است که این مجموعه از دیدگاه تخصصی دارای مؤلفه های مثبت لازم و کافی برای تبدیل شدن به یک فضای زنده شهری می باشد و چنین نگاه مثبتی در میان مردم نیز نسبت به این مجموعه، با وجود تمامی مشکلات پیرامونی آن و حتی قطع شدن دراز مدت ارتباط مردم با آن وجود دارد اما به دلیل سازماندهی نامناسب فضا و عناصر و امکانات و عدم مدیریت صحیح شهری و اطلاع رسانی همگانی، با ویژگی هایی در اطراف این مجموعه مواجه می شوند که آنها را از برقراری ارتباط با مجموعه دور و نسبت به بسیاری از جاذبه ها و محرک های خاطرات تاریخی، نشانه و هنر شهری بودن، امکانات فرهنگی درون آن این فضا بی توجه می کند. بدین ترتیب می توان گفت که با وجود ویژگی ها و توان بالقوه فراوان، از فرصت و ظرفیت های این فضا بطور کامل استفاده نمی شود

کلمات کلیدی:

میدان آزادی تهران، برج آزادی، نشانه شهری، هنر شهری، فضای پیاده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/273917>

